

Sygn. akt: I 1 C 2213/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa R. K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o zapłatę

I. Oddała powództwo;

II. Nakazuje ściągnąć od powoda R. K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 622,48 zł. (sześćset dwadzieścia dwa złote czterdzieści osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód R. K. wniósł pozew przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. o zapłatę kwoty 8 279,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 22 lipca 2015 r. do dnia zapłaty i kosztami postępowania, wskazując, że w dniu 29 czerwca 2015 r. zlecił pozwanej dokonanie czyszczenia tapicerki w swoim samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...), a przy jego odbiorze stwierdził uszkodzenia tapicerki kanapy tylnej i foteli przednich polegające na licznie powyciąganych nitkach, w związku z czym odmówił zapłaty za wykonaną usługę, a następnie zlecił serwisowi (...) dokonanie kalkulacji naprawy uszkodzeń tapicerki, zgodnie z którą koszt naprawy wyceniony został na kwotę 8 278,04 zł.

(pozew – k. 11-13v)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że usługa obejmująca pranie tapicerki, foteli, sufitu, podłogi, plastików i odkurzanie w w/w samochodzie została wykonana z należytą starannością i w jej trakcie nie doszło do żadnych uszkodzeń w pojeździe, zaś uszkodzenia wskazywane przez powoda znajdowały się w pojeździe już przed rozpoczęciem jego czyszczenia. Pozwana wskazała, że pozaciąganie tapicerki tylnego i przednich siedzeń jest związane z użytkowaniem w tych miejscach fotelika dziecięcego, a także może wynikać z wieloletniej eksploatacji pojazdu i częstych napraw. Pozwana zakwestionowała także rzetelność przedstawionej przez powoda kalkulacji naprawy uszkodzeń oraz wysokość żądania powoda podnosząc, że renowacja tapicerki w pojeździe powoda, polegająca na wciągnięciu włókien na swoje miejsce, kosztuje ok. 160,00 zł.

(odpowiedź na pozew – k. 48-53)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W maju 2015 r. R. K. zlecił w Autoryzowanej Stacji Obsługi (...) Sp. z o.o. w S. wykonanie naprawy blacharsko-lakierniczej w ramach szkody AC (...) pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...). W dokumencie przyjęcia zlecenia nie wskazano żadnych usterek pojazdu, w tym uszkodzeń tapicerki.

(niesporne, nadto: zlecenie naprawy z dnia 05.05.2015 r. - k. 18, zeznania świadka Ł. R. - k. 120-121, nagranie z dnia 21.04.2016 r. 00:10:58-00:40:01)

W dniu 29 czerwca 2015 r. R. K. zlecił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wykonanie usługi czyszczenia wnętrza pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...). Wnętrze pojazdu, w tym tapicerka, było bardzo zabrudzone. Usługa została wykonana w zakresie prania tapicerki, foteli, sufitu, podłogi, czyszczenia elementów plastikowych i odkurzania. Usługa została wykonana przy użyciu odkurzacza marki Z. oraz odkurzacza piorącego marki W. z końcówkami firmy (...).

(niesporne, nadto: faktura nr (...).06.2015 - k. 33, zeznania powoda - k. 126-128, nagranie z dnia 23.06.2016 r. 00:06:02-00:38:46, zeznania prezesa zarządu pozwanej K. D. - k. 128-130, nagranie z dnia 23.06.2016 r. 00:38:46-01:31:55)

Pojazd marki A. (...) o nr rej. (...) był używany od 2003 roku, w tym przez R. K. i M. S. przez ok. 5 lat, a w okresie użytkowania przez R. K. nie wszystkie naprawy i przeglądy pojazdu były wykonywane w autoryzowanych stacjach obsługi pojazdów.

(niesporne, nadto: kopia dowodu rejestracyjnego - k. 34, zeznania świadka M. S. - k. 121-122, nagranie z dnia 21.04.2016 r. 00:40:08-00:53:45, zeznania powoda - k. 126-128, nagranie z dnia 23.06.2016 r. 00:06:02-00:38:46, oświadczenie powoda złożone na rozprawie w dniu 14.09.2017 r. 00:19:52-00:31:14)

Podczas odbierania samochodu R. K. obejrzał jego wnętrze i stwierdził, że na siedziskach i oparciach fotela kierowcy i pasażera oraz kanapy z tyłu widać powyciągane nitki tapicerki. R. K. odmówił uiszczenia ceny za wykonaną usługę (290,00 zł), w związku z czym wezwana została policja i ostatecznie R. K. zapłacił kwotę 150,00 zł.

(niesporne, nadto: zaświadczenie nr 40/15 - k. 28, faktura nr (...).06.2015 - k. 33, dokumentacja fotograficzna wykonana w trakcie odbioru pojazdu - k. 74-82, zeznania świadka Ł. R. - k. 120-121, nagranie z dnia 21.04.2016 r. 00:10:58-00:40:01, zeznania świadka P. O. - k. 122-123, nagranie z dnia 21.04.2016 r. 00:53:53-01:15:26, zeznania świadka P. W. - k. 123-124, nagranie z dnia 21.04.2016 r. 01:15:37-01:24:47, zeznania powoda - k. 126-128, nagranie z dnia 23.06.2016 r. 00:06:02-00:38:46, zeznania prezesa zarządu pozwanej K. D. - k. 128-130, nagranie z dnia 23.06.2016 r. 00:38:46-01:31:55)

W dniu 1 lipca 2015 r. Autoryzowana Stacja Obsługi (...) Sp. z o.o. w S. sporządziła kalkulację naprawy uszkodzeń tapicerki w w/w pojeździe, której koszt został wyliczony na kwotę 8 278,04 zł. W ramach prac naprawczych wskazano na wymianę poszycia foteli i oparc przednich oraz wymianę poszycia siedziska i oparcia tylnego.

(niesporne, nadto: kalkulacja naprawy nr (...) - k. 29-32, kopia dowodu rejestracyjnego - k. 34, zeznania świadka Ł. R. - k. 120-121, nagranie z dnia 21.04.2016 r. 00:10:58-00:40:01)

Uszkodzenia tapicerki w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...) w postaci wyciągnięcia pojedynczych nitok z tapicerki mają charakter uszkodzenia mechanicznego, które nastąpiło podczas użytkowania i nie mogło powstać podczas procesu prania tapicerki.

(dowody: zdjęcia urządzenia użytego do czyszczenia tapicerki w pojeździe powoda - k. 54-57, płyta CD z filmem demonstracyjnym przedstawiającym proces prania tapicerki stosowany u pozwanej - k. 107, opinia biegłego sądowego M. H. z opinią uzupełniającą - k. 180-191 i k. 206-209, opinia biegłego sądowego T. Ł. - k. 256-259)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które nie budziły zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a ponadto ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd miał również na względzie opinie biegłych sądowych M. H. i T. Ł. (o których szerzej w dalszej części uzasadnienia). Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych, istotnych okoliczności.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd miał ponadto na względzie zeznania świadków M. S., P. O., P. W. i Ł. R. oraz zeznania stron, złożone na okoliczności stanu tapicerki pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) przed zleceniem pozwanej usługi czyszczenia tapicerki oraz po wykonaniu tej usługi. Dodatkowo na potrzeby ustaleń faktycznych w sprawie Sąd wziął również pod uwagę oświadczenia pozwanego złożone na rozprawie w dniu 14 września 2017 r. dotyczące napraw i przeglądów wykonywanych w spornym pojeździe.

Zeznania świadka Ł. R. Sąd uznał za wiarygodne w zakresie, w jakim świadek przedstawił stan tapicerki w dniu przyjazdu powoda do stacji obsługi, w której świadek pracuje, w celu sporządzenia kosztorysu naprawy oraz w zakresie, jakiego dotyczyła wykonywana przez tą stację obsługi naprawa pojazdu powoda w maju 2015 r., co zostało potwierdzone w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zleceniu naprawy z dnia 5 maja 2015 r. i w kosztorysie naprawy z dnia 1 lipca 2015 r. Sąd za wiarygodne uznał również zeznania świadka co do stanu tapicerki przy przyjęciu pojazdu do naprawy w maju 2015 r., którego to stanu świadek nie pamiętał, co jest logiczne i realne biorąc pod uwagę upływ czasu między dniem 5 maja 2015 r. a datą składania zeznań i wykonanie w tym czasie przez świadka wielu napraw różnych pojazdów. Jednocześnie za mało wiarygodne, gdyż zbyt arbitralne, Sąd uznał twierdzenie świadka, że mimo, iż nie pamięta stanu tapicerki, to gdyby posiadała jakieś uszkodzenia, zostałyby to wpisane w protokole przyjęcia pojazdu.

Zeznania pozostałych świadków Sąd uznał za wiarygodne jedynie w części, w jakiej każdy ze świadków potwierdzał, iż po wykonanej przez pozwaną usłudze czyszczenia tapicerki widział jej uszkodzenia tożsame z uszkodzeniami widniejącymi na zdjęciach wykonanych przez powoda (k. 74-82), co jednakże było bezsporne w niniejszej sprawie. W pozostałym zakresie, zwłaszcza co do stanu tapicerki przed jej czyszczeniem przez pozwaną, Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków. Zeznania te nie zostały potwierdzone w innym wiarygodnym materiale dowodowym, a ponadto Sąd zwrócił uwagę, że świadkowie zeznawali w tym zakresie bardzo szczegółowo i w bardzo podobny sposób, co może wskazywać na wcześniejsze uzgodnienie między nimi treści zeznań korzystnych dla strony powodowej.

W tym samym zakresie i z tych samych powodów za jedynie częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania powoda. Zeznania prezesa zarządu pozwanej spółki (...) Sąd ocenił natomiast jako wiarygodne w całości w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, gdyż w sposób logiczny i konsekwentny przedstawił on zakres prac wykonanych w pojeździe powoda, sposób ich wykonywania oraz wykorzystywane narzędzia, a także zgłaszane przez pracowników uwagi co do stanu pojazdu przy przyjęciu do czyszczenia i w trakcie czyszczenia, co ponadto znalazło potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Na podstawie art. 217 § 2 k.p.c. Sąd oddalił wniosek pozwanej o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka K. B. na okoliczność przebiegu zdarzenia będącego przedmiotem sporu. Zgodnie ze wskazanym przepisem Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. W/w wniosek dowodowy pozwanej zgłoszony dopiero w piśmie z dnia 1 lutego 2018 r. uznać należało za spóźniony, gdyż w ocenie Sądu pozwana miała możliwość zgłoszenia tego wniosku już po otrzymaniu pozwu i zapoznaniu się ze stanowiskiem strony powodowej. Pozwana natomiast w żaden sposób nie uzasadniła złożenia wniosku dowodowego dopiero w piśmie z dnia 1 lutego 2018 r. bez swojej winy, nie wskazała również innych wyjątkowych okoliczności uzasadniających złożenie wniosku dopiero w tym terminie.

Za spóźniony należało uznać również wniosek powoda o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z akt szkody likwidowanej przez (...) S.A. o nr (...) w zakresie zdjęć tapicerki pojazdu powoda i stanu tapicerki, który złożony

został dopiero w piśmie z dnia 9 stycznia 2018 r. W ocenie Sądu - wbrew twierdzeniom powoda - miał on możliwość złożenia tego wniosku wcześniej, gdyż informacje o dokonywaniu przez ubezpieczycieli podczas oględzin zdjęć wnętrza pojazdów nawet w sytuacji uszkodzeń wyłącznie o charakterze zewnętrznym powód powziął najpóźniej na rozprawie w dniu 14 września 2017 r., w trakcie której informacje te w sposób wyraźny wskazał prezes zarządu pozwanej K. D.. Powoływanie się w tych okolicznościach przez powoda (reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika) na brak świadomości co do takiego działania ubezpieczycieli aż do dnia 9 stycznia 2018 r. uznać należało za niezasadne. Powód nie wskazał przy tym żadnych innych wyjątkowych okoliczności uzasadniających złożenie wniosku dopiero w dniu 9 stycznia 2018 r.

Na podstawie art. 227 k.p.c. a contrario Sąd oddalił natomiast wniosek pozwanej o zobowiązanie powoda do przedstawienia pełnej dokumentacji napraw, pełnej historii kolizji i wypadków oraz wypłaconych z tego tytułu odszkodowań na okoliczność stanu pojazdu powoda oraz tapicerki, gdyż wobec treści opinii wydanych przez biegłych okoliczności te nie były istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 8 279,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 lipca 2015 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, powołując się na łączącą strony umowę z dnia 29 czerwca 2015 r., na podstawie której powód zlecił pozwanej wykonanie usługi czyszczenia tapicerki w pojeździe powoda. Powód wskazywał, że podczas wykonywania usługi tapicerka w pojeździe została uszkodzona, w wyniku czego powód poniósł szkodę, którą należy usunąć poprzez wymianę obicia foteli i kanapy w pojeździe. W związku z nienależytym wykonaniem usługi przez pozwaną powód domagał się od niej odszkodowania w wysokości ustalonej w kalkulacji naprawy sporządzonej przez autoryzowaną stację obsługi pojazdów. Między stronami bezsporny był fakt wykonania usługi czyszczenia tapicerki przez pozwaną, jak również fakt, że po jej zakończeniu na tapicerce widoczne były uszkodzenia w postaci powyciąganych nitek. Pozwana kwestionowała jednak zasadność żądania powoda zarzucając, że powyższe uszkodzenia tapicerki znajdowały się w pojeździe już przed rozpoczęciem jego czyszczenia, zaś usługa została wykonana z należytą starannością. Pozwana kwestionowała również wysokość żądania powoda podnosząc, że renowacja tapicerki w jego pojeździe, polegająca na wciągnięciu włókien na swoje miejsce, kosztuje ok. 160,00 zł, zaś przedstawiona kalkulacja jest nierzetelna i zawiera wiele błędów.

Wobec powyższych zarzutów pozwanej, Sąd – na sporną w sprawie okoliczność ustalenia przyczyn uszkodzenia tapicerki w pojeździe powoda, w szczególności, czy do tych uszkodzeń mogło dojść podczas czyszczenia wykonanego przez pozwaną w dniu 29 czerwca 2015 r., oraz kosztów naprawy tej tapicerki - przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu napraw pojazdów mechanicznych M. H. (postanowienie z dnia 1 września 2016 r. - k. 159).

Biegły w celu sporządzenia opinii przeprowadził analizę dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy oraz analizę przedłożonej przez pozwaną płyty CD z nagraniem przedstawiającym proces prania tapicerki samochodowej przy użyciu tych samych urządzeń, które zostały użyte do czyszczenia tapicerki w pojeździe powoda. Na tej podstawie biegły ustalił, że degradacja tkaniny obić foteli przednich i kanapy tylnej nie mogła powstać w następstwie czyszczenia przez pozwaną wnętrza pojazdu, gdyż gładka krawędź ssawki odkurzacza piorącego w trakcie normalnej pracy zgodnej z jej przeznaczeniem nie jest w stanie podczas kontaktu z czyszczonym materiałem wyciągnąć pojedynczych nitek z tapicerki. Biegły wskazał też, że materiał znajdujący się w aktach sprawy nie daje możliwości jednoznacznego określenia przyczyny powstania przedmiotowych uszkodzeń. Koszt naprawy uszkodzeń tapicerki biegły ustalił na kwotę 500,00 zł, opierając się w tym zakresie na konsultacjach z podmiotem specjalizującym się w tego typu naprawach.

Opinia została zakwestionowana przez powoda, który podważał kompetencje biegłego do udzielania odpowiedzi na pytania Sądu zawarte w postanowieniu o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego i wskazywał, że nieprawidłowym było oparcie opinii wyłącznie o film demonstracyjny, który nie pokazywał czyszczenia pojazdu powoda. Powód podnosił też, że biegły przyjął arbitralnie, że pracownik pozwanej posługiwał się sprawnym odkurzaczem piorącym oraz że użyto go zgodnie z przeznaczeniem, a ponadto zarzucał opinii stronniczość, na co miała wskazywać dokonana przez biegłego wycena naprawy uszkodzeń na kwotę 500,00 zł, która nie została w żaden sposób wykazana i nie

wiadomo, jakie były kompetencje osoby, do której zwrócił się biegły, jakimi dysponowała ona materiałami i próbkami porównawczymi.

W związku z powyższymi zarzutami powoda biegły M. H. w pisemnej opinii uzupełniającej wyjaśnił, że z akt sprawy nie wynika, aby końcówka odkurzacza piorącego była uszkodzona, na podstawie dostępnych informacji nie można też wnioskować, że sposób czyszczenia mógł spowodować wskazywany przez powoda rodzaj uszkodzeń, a wykorzystując nagranie demonstracyjne biegły chciał zobrazować proces prania, który wyraźnie pokazuje, że nie ma fizycznej możliwości, aby w jego trakcie mogło dojść do takich uszkodzeń. Biegły wyjaśnił również, że przedstawiona przez niego technologia naprawy uszkodzeń tapicerki poprzez ponowne wciągnięcie nitek w tkaninę tapicerki (oraz wynikający stąd koszt naprawy uszkodzeń) jest poparta wieloletnim doświadczeniem podmiotów zajmujących się tym, zaś gdyby metoda ta nie przyniosła skutków, to dopiero wtedy należałoby rozważyć sposób sugerowany przez powoda (tj. wymianę tapicerki).

W ocenie Sądu sporządzona w niniejszej sprawie opinia biegłego M. H. wraz z wyjaśnieniami złożonymi w opinii uzupełniającej jest wiarygodna, wyczerpująca i stanowi podstawę do ustalenia, że do uszkodzeń tapicerki w pojeździe powoda w postaci wyciągniętych nitek nie mogło dojść podczas jej czyszczenia przez pozwaną. Opinia ta została sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu napraw pojazdów mechanicznych, która w ocenie Sądu poprawnie zanalizowała stan faktyczny, prawidłowo zgromadziła materiały potrzebne do wydania opinii, i sporządziła ją uwzględniając wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu złożona opinia wraz z opinią uzupełniająca jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych.

Z powyższą oceną Sądu nie zgodził się powód, który ponownie podniósł szereg zarzutów dotyczących opinii uzupełniającej wydanej przez biegłego M. H., dotyczących przede wszystkim wątpliwości co do kompetencji biegłego do udzielania odpowiedzi na pytania Sądu zawarte w postanowieniu o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego, w związku z czym wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego innej specjalności.

Wobec powyższych, powtórných zarzutów powoda co do treści opinii biegłego M. H. Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu włókiennictwa T. Ł. na okoliczności tożsame ze wskazanymi w postanowieniu z dnia 1 września 2016 r. (postanowienie z dnia 6 listopada 2017 r. - k. 244).

Biegła, po przeprowadzeniu analizy akt sprawy, ustaliła szczegółowo zakres uszkodzeń tapicerki wskazywanych przez powoda oraz to, że proces prania tapicerki zastosowany przez pozwaną nie odbiega od standardowego. Na podstawie ustalonego charakteru uszkodzeń, miejsca ich występowania, znajomości technologii i techniki prania biegła stwierdziła, że uszkodzenie struktury tkaniny nastąpiło podczas użytkowania oraz że takie uszkodzenia (w postaci zaciągniętych nitek) nie mogą powstać w procesie prania, gdyż tkanina zostaje zwilżona pianą, co w znacznej mierze utrudnia możliwość zahaczenia nitek, a na takie zahaczenia wskazuje rodzaj uszkodzeń i wygląd uszkodzonych nitek. Biegła wyjaśniła również, że końcówki urządzenia czyszczącego nie mogą powodować zahaczenia pojedynczych nitek, gdyż gładko przylegają do powierzchni, a w przypadku zastosowania końcówki z „zadziorami”, co sugerował powód, uszkodzenia wystąpiłyby również - a przede wszystkim - w centralnych częściach siedzisk i oparć, a nie wybiórczo. W zakresie kosztów naprawy spornych uszkodzeń biegła wskazała, że są one możliwe do określenia po dokonaniu oględzin tapicerki. Biegła zwróciła ponadto uwagę, że uszkodzenia tapicerki w postaci zaciągniętych nitek mogły być słabo widoczne przed jej czyszczeniem przez pozwaną z uwagi na silne zabrudzenie.

Opinia sporządzona przez biegłą T. Ł. została zakwestionowana przez powoda, który - tak jak w przypadku opinii biegłego M. H. - podważał kompetencje biegłej do udzielania odpowiedzi na pytania Sądu zawarte w postanowieniu o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego i wniósł o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego o właściwej specjalizacji, tj. do spraw technologii włókiennictwa i pralnictwa. Powód wskazywał, że opinia biegłej jest niewyczerpująca, nie zostały ustalone koszty naprawy uszkodzeń tapicerki oraz brak jest uzasadnienia dla przyjętej przez biegłą metody naprawy (tj. poprzez wciągnięcie nitek).

W ocenie zaś Sądu opinia biegłej T. Ł. jest wiarygodna, logiczna, została wydana na podstawie prawidłowo zebranego materiału i sporządzona przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę fachową z zakresu włókiennictwa (o którą to zmianę specjalności biegłego wnioskował powód), a zatem brak jest podstaw do kwestionowania zawartych w niej wniosków. Opinia ta stanowi pełnowartościowy dowód dla uznania, że do uszkodzeń tapicerki w pojeździe powoda w postaci wyciągniętych nitek nie mogło dojść podczas jej czyszczenia przez pozwaną.

W związku z powyższym Sąd, na podstawie art. 217 § 3 k.p.c., oddalił wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii biegłego sądowego o innej specjalności (technologia włókiennictwa i pralnictwo) uznając, że okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy zostały dostatecznie wyjaśnione w opinii sporządzonej najpierw przez biegłego M. H., a następnie w opinii biegłej T. Ł.. Sąd uznał więc, że kolejny wniosek powoda o przeprowadzenie dowodu z opinii przez innego biegłego jest w rzeczywistości uzasadniony wyłącznie wnioskami wynikającymi z opinii w/w biegłych, niekorzystnymi dla powoda.

Odnosząc się jeszcze do sporządzonych w sprawie opinii biegłych wskazać należy, iż na podstawie art. 227 k.p.c. a contrario Sąd oddalił również wnioski pozwanej dotyczące rozszerzenia tezy dowodowej wskazanej w postanowieniach o dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego o ustalenie, czy pojazd powoda posiada fabrycznie zamontowane mocowania (...), a jeżeli tak, to gdzie się znajdują, oraz wnioski dotyczące przeprowadzenia uzupełniającego przesłuchania biegłego na powyższe okoliczności i wydania opinii również na podstawie oględzin spornych uszkodzeń tapicerki. Okoliczności te - wobec treści opinii wydanych przez biegłych - nie były bowiem istotne dla rozstrzygnięcia sprawy i skutkowałyby znacznym, nieuzasadnionym przedłużeniem postępowania.

Podsumowując powyższe rozważania Sąd uznał więc, że powód nie wykazał zasadności swojego roszczenia, gdyż nie wykazał, że pozwana nienależycie wykonała usługę czyszczenia tapicerki w pojeździe powoda, ani nie wykazał, że wskazywane przez niego uszkodzenia tapicerki powstały na skutek wykonania przez pozwaną usługi jej czyszczenia w dniu 29 czerwca 2015 r. Opinie biegłych jednoznacznie i wyraźnie wskazują, że do tego rodzaju uszkodzeń, tj. zaciągniętych (wyciągniętych) nitek z tapicerki, nie mogło dojść podczas jej czyszczenia przez pozwaną. Powód nie wykazał przy tym w żaden wiarygodny sposób, że przed oddaniem pojazdu pozwanej w celu wyczyszczenia jego wnętrza tapicerka w tym pojeździe nie posiadała uszkodzeń wskazywanych przez powoda. Dowodem takim nie są również przedłożone dopiero w dniu 9 stycznia 2018 r. wydruki zdjęć wnętrza pojazdu powoda wykonanych w dniach 24 lutego i 3 czerwca 2015 r. (tj. przed czyszczeniem tapicerki). Zdjęcia te nie są wystarczająco wyraźne i ostre, aby można było na ich podstawie jednoznacznie określić stan tapicerki, a przede wszystkim - mając na uwadze w/w daty wykonania tych zdjęć - ich przedłożenie dopiero w dniu 9 stycznia 2018 r. było spóźnione. Powodowi nie należy się więc odszkodowanie z tytułu nienależyciego wykonania przez pozwaną usługi czyszczenia tapicerki w pojeździe powoda, wobec czego jego żądanie podlegało w całości oddaleniu.

Na marginesie wskazać jeszcze należy, że powód nie wykazał również wysokości swojego żądania. Dochodzona kwota 8 279,00 zł nie została w żaden sposób ani uzasadniona przez powoda, ani wykazana, natomiast jeśli by przyjąć, że kwota ta stanowi zaokrąglenie kwoty wynikającej z kalkulacji kosztów naprawy tapicerki, na którą powód powoływał się w pozwie (8 278,04 zł), to w ocenie Sądu - mając na względzie zarzuty pozwanej oraz ustalenia biegłych w zakresie kosztów naprawy uszkodzeń tapicerki - kwota ta nie jest uzasadniona.

Sąd zatem w pkt. I, na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 6 k.c. a contrario oddalił powództwo.

O kosztach postępowania w pkt. II wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., które to koszty w całości winien ponieść powód jako strona przegrywająca postępowanie. W związku więc z przeprowadzonymi dowodami z opinii biegłych sądowych koszt tych dowodów w łącznej wysokości 1 120,48 zł (w tym: 561,52 zł z tytułu opinii pisemnej biegłego M. H. - k. 211, 155,08 zł z tytułu uzupełniającej opinii pisemnej biegłego M. H. - k. 211 oraz 403,88 zł z tytułu opinii pisemnej biegłej T. Ł. - k. 276) został pokryty tymczasowo z zaliczki uiszczanej przez powoda w kwocie 500,00 zł, zaś w pozostałej części, tj. 622,48 zł został tymczasowo poniesiony przez Skarb Państwa. Wobec tego Sąd, na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach

cywilnych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.), nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 622,48 zł tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.